

mõllemad omma tööle, ütles perremees Martin vih-
haga. Sa tui ta näggi, et Maria tupp ja Siirri
talli said läinud, läks ta kohhe Hanso jure. Sa
siina tulles ütles ta: sul olli õigus, Hans, tui sa
mulle rääksid, et minno Maria ja Siirri tahhesti
sallaja asja ajavad. Mul ollets kül siinoga rää-
kimist, agga se ollets parram, tui meie sedda sealt
enne wälja sadassime — ja nättis Iwani peale, kes
toa mirlas istus ja puulusitaid leikas.

Se ei osta jo mitte sõnnagi Ma keelt, ütles
Hans, weel wähhem wõib ta middagi wäljasõssis-
tada. Hans läks lappi jure, wöttis wina ja leiba
wälja; mõllemad istusid lauda, söiwad, jöiwad ja
aiasid hiljusest jutto, agga ommeti nenda, et Iwan
kõik wõis kuulda.

Kule Hans, kurrat on lahti. Siirri emma on
omma surmawodi peal Siirri ülestumistanud,
et minna Maria isä ramato ja need 3000 rubla
wasto wõtnud, ja ma ollen praego omma förwa-
dega kuulnud, tui Siirri sedda luggu karwapealt
Mariale kõik ärraselletas. Selle jures piddasid ta
ühheskoos nou, et Siirri homme pididi tullesma tüd-
rikud minno käest enesele naesets palluma.

Noh, mis teie arwate tehha? küsis Hans.

Subba ma ollen Siirri lolutanud, et ta ennaft
jo homme minno maiast peab wälja tassima, ja et
Maria selle narriga üht sõnna ennam ei pea rääki-
ma. Agga selle peale ähwardas teomees kohtuga.
Mis sa arwad, Hans, mis tulles tehha?

Sm! minno nou on, et peab Siirri förwale
murretsema.

Kuddas sa sedda arwad? küsis Martin.

Se asji on lerge, wastas öel Hans. Teie wanna
maia tohtsite teie jo ammo mahhaliskuda ja uut
maia ehhitada. Pistke maia põllema ja siis se on
lerge Siirri ülle maia põllemise parrast kohtus lae-
hada. Need wannad mäddand polgid ei olle ühtegi
wäärt; mis liiwit on, egga se ei põlle, waid jääb
terweks, ja teil tulles pealegi tassuts, et ei prugi
maia mahhaliskuda. Mi paljo aega annab tullose
wist, et maia-asjo jouab wäljatanda. Sedda mahte
saab tulles kül.

Ei, Hans, ei ma selle nouga woi leppida.

Tehke, luddas tahhate, naber Martin, agga ilma
sellela wõite eh! jo tunnahomme omma maiast ja
made pe. It ärraetud sada, kus teie omma endine
teomees teile perremehhels wõib sada. Kui ma kohto-
ees wanduma pean, siis jäte teie üks waene mees.

Kas sa ei tea üht teist nou? küsis Martin.
Minna pe n maiapõlletajals jäma ia sedda teise
süüts ajama? ei, — se ei lähhe mitte lorda.

Noh, ütles Hans, siis minna tahhan teile sedda
head tehha, ja teie maia põllema panna. Iggaiks
lullas teab, et Maria mulle on lubbatud. Regi
ei tulles selle mõtte peale et minna teie maia ollen
põllema sitand. Teie wõite homme õhto ärrasäita.
Et Maria Siirriga mitte kolko ei saaks, pange tedda
omna tupp lullo tahha ja andse wötti minno